

DECIZIE

06 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău în completul de judecată:

președintele ședinței de judecată, judecătorul

Melinteanu Iurie

judecătorii

Corochi Nichifor și Furdul Sergiu

cu participarea:

procurorului

Șuvalova Elena

petiționarei

Buga Nina

judecând, în ședința de judecată publică, recursul petiționarei Buga Nina, declarat la 01 septembrie 2014 împotriva încheierii Judecătorei Centru, municipiul Chișinău din 27 iunie 2014 privind examinarea plângerii împotriva ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 26 decembrie 2013, emisă de procurorul în Procuratura sectorului Centru, municipiul Chișinău, Șuvalova Elena și împotriva ordonanței de respingere a plângerii petiționarei din 11 februarie 2014 emisă de procurorul șef adjunct al Procuraturii sectorului Centru, municipiul Chișinău, Afanasii Oleg;

C O N S T A T Ă :

1. Prin încheierea Judecătorei Centru, municipiul Chișinău din 27 iunie 2014, s-a respins plângerea depusă de Buga N. împotriva ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 26 decembrie 2013, emisă de procurorul în Procuratura sectorului Centru, municipiul Chișinău, Șuvalova Elena și împotriva ordonanței de respingere a plângerii petiționarei din 11 februarie 2014 emisă de procurorul șef adjunct al Procuraturii sectorului Centru, municipiul Chișinău, Afanasii Oleg (f.d.179).

2. Încheierea nominalizată este atacată cu recursul declarat de petiționara Buga Nina (f.d.181-183).

3. În recurs se solicită casarea încheierii Judecătorei Centru, municipiul Chișinău din 27 iunie 2014 și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

3.1. În susținerea recursului se invocă:

„Instanța a examinat Plângerea mea superficial și cu o doză mare de formalism, pe alocuri cu încălcarea principiului imparțialității, astfel că:

- a condus controlul judiciar cu abateri de la normele și procedurile legale, nu a examinat toate materialele cauzei penale și sub plenitudinea aspectelor,

- nu a elucidat faptul că nu este temei juridic de schimbare a procurorilor, astfel materialele cauzei de la Potoran G. trec la Șuvalova E.

- nu a elucidat că procurorul a omis faptul foarte semnificativ și important că în cadrul urmăririi penale nu a fost audiat bănuitul,

- procurorul nu a instrumentat conștiincios cazul și nu a exercitat măsuri de urmărire penală pentru îndeplinirea justiției,

- procurorul nu a prezentat la timp materialele cauzei, nu a dat explicații conform alin. (4) art. 313 CPP și a refuzat să răspundă la întrebările petiționarului în cadrul examinării plângerii în ședințele de judecată iar instanța de judecată nu a solicitat sau insistat.

- nu a elucidate și soluționat întrebarea despre conexarea dosarelor nr.10-85/14 și dosar.10-215/14,

- a emis încheierea înaintea proceselor-verbale ale ședințelor,

- în încheierea sa a plagiat mot-a-mot textul din Plângerea (contestația) petiționarei și a Ordonanței din 11.02.2014 de respingere a plângerii.

- nu a întocmit la timp și calitativ procesele-verbale ale ședințelor de judecată.

Procesul-verbal din 07.04.2014 nu corespunde mersului examinării și anume, nu sunt consemnate toate acțiunile instanței cât și a participanților la proces și nu sunt fixate toate momentele importante pentru soluționarea cauzei. cum ar fi faptul că instanța:

- a dispus examinarea cauzei în ședința judiciară închisă țara a argumenta și indicarea tuturor regulilor procedurii judiciare conform prevederilor art. 318 alin. (3) CPP. Acest moment s-a răsfrânt asupra lui Leahu R. când i s-a solicitat să părăsească sala de ședințe în data de 17.06.2014 iar a i se aduce la cunoștință motivul și fără a se consemna în procesul-verbal al ședinței.

- s-a expus asupra raportului O.U.P din 19.12.2013, a clarificat situația pe cauza civilă,

- a propus de a lua cunoștință cu materialele,

- a atenționat procurorul referitor la lipsa materialelor în dosar. Atrag atenția că aceasta este o încălcare a alin. (4) art. 313 CPP „... Procurorul este obligat să prezinte în instanță materialele respective ...”,

- a acceptat solicitarea petiționarei de a anexa materiale la dosar prin intermediul cancelariei întru confirmarea declarațiilor mincinoase ale bănuțului, iar procurorul a fost împotriva anexării materialelor.

Tot odată, atrag atenția asupra faptului că la data de 18.08.2014 am primit contra semnătură încheierea motivată. I.a data de 19.08.2014 când am solicitat dosarul, pentru a lua cunoștință, materialele dosarului erau într-un haos total și lipseau procesele-verbale ale ședințelor de judecată. fapt ce constituie o încălcare vădită a art. 336 CPP.

La data 21.08.2014 am foto-copiat Procesul-verbal al ședințelor (se anexează). Este semnat de judecătorul de instrucție și are paginile numerotate conform ordinii din dosar, dar lipsește ședința din data de 17.06.2014.

Ulterior, la data de 26.08.2014 mi s-a înmănat un alt Proces-verbal al ședințelor (se anexează) în care era inclusă și ședința care lipsea. Conținutului și oformarea/formatarea proceselor-verbale este foarte deocheată, agramat și haotic (un șir de cuvinte separate prin virgulă, fraze și gânduri neterminate) și cu omiteri ale unor acțiuni ale instanței cît și a participanților la proces, încălcînd prevederile art. 336 CPP.

În ședința de judecată din 12.05.2014 instanța de judecată a dispus cercetarea materialelor procesului penal, dar le indică foarte selectiv cu omiterea unor probe pertinente și importante pentru soluționarea cauzei.

Tot în această ședință de judecată au fost întreprinse acțiuni care nu au fost consemnate în procesul-verbal al ședinței și respectiv au fost omise la emiterea încheierii:

- instanța a concretizat data primirii ordonanței de neîncepere a urmăririi penale, cu explicațiile date de către procuror,

- instanța a concretizat dacă sunt întrebări referitor la documentele anexate la dosar în data de 09.04.2014. la care procurorul neexaminîndu-le s-a expus că nu au tangență la declarațiile bănuțului.

- petiționara a solicitat permisiunea de a da întrebări (se anexează și corespund întru totul înregistrării audio) procurorului și s-a concretizat modalitatea,

- la prima întrebare a petiționarei către procuror referitor la care cerere a dînseia și din ce dată a fost examinată declarînd-o nefondată și neîntemeiată, procurorul a refuzat să răspundă iar instanța a clarificat că cererea lui Buga N. din 21.10.2013 a fost primită de Rutcovschi T. și transmisă la 22.10.2013 lui Potoran G. Instanța deasemenea concretizează că în ordonanțe se face referire la cererea lui Buga N. din data de 12.11.2013 care nici nu a existat. Alte explicații referitor la cererea din 12.11.2013 instanța nu a solicitat de la procuror, întrebarea/neclaritatea rămînînd nesoluționată de către instanță.

- la toate întrebările petiționarei, procurorul a refuzat să răspundă, menționînd că va răspunde numai la întrebările instanței, astfel, că la întrebările petiționarei numai instanța a încercat să facă unele interpretări și nefinisînd cu examinarea acestora, instanța a întrerupt ședința. Acest gest îl consider ca o poziție pînătoare a instanței tăță de procuror care nu a fost consemnat în procesul-verbal al ședinței fapt care demonstrează cît de imparțial a fost judecătorul de instrucție.

- Instanța a concretizat dacă materialele din al doilea dosar pe fals în acte publice ale funcționarilor preturii, au tangență cu cazul examinat, a pus întrebarea conexării dosarelor. a solicitat opiniile părților. la care procurorul a reproșat că nu cunosc materialul și nu este necesar de conexat. Momentul cu conexarea cazurilor (dosar nr. 10-85/14 și dosar nr.10-216/14) pentru buna înfaptuire a justiției conform prevederilor art. 42 CPP a rămas neclarificată/soluționată de către instanță.

Am fost nevoită să apelez la organele de drept și în continuare să lupt pentru înfaptuirea justiției deoarece mi-a fost încălcat un drept iar vinovatul trebuie să fie judecat conform rigorilor de drept. Prin declarațiile mincinoase ale lui Pricop A., arhitect șef al Preturii sec. Centru, a fost emisă o hotărîre a instanței de judecată (ulterior anulată de către Curtea de Apel Chișinău). Iar acele declarații mincinoase aveau drept scop menținerea unei Decizii a Preturii care s-a demonstrat că a fost ilegală și mascarea încălcărilor și abaterilor de la normele de drept întreprinse de Pricop A. pentru elaborarea deciziei APL menționate. Judecătorul de instrucție în încheierea din 27.06.2014 indică precum că acțiunile lui Pricop A, ca funcționar al preturii, nu a lezat interesele autorităților publice locale. Aici țin să menționez că prin abuzurile și nerespectarea procedurilor legale Pricop A.. în consecință, nu numai mie mi-a lezat un drept dar a comis și încălcări ale normelor legale care a încercat să le ascundă prin declarații mincinoase”.

4. Procedura de citare a fost îndeplinită.

5. În ședința de judecată în recurs:

- petiționara a susținut recursul și a solicitat admiterea lui, în sensul declarat;

- procurorul s-a pronunțat pentru respingerea recursului, motivînd că este nefondat;

6. Examinând recursul, instanța conchide: respinge, ca fiind nefondat, recursul declarat, menținând încheierea atacată.

7. Temeiurile de drept ce duc la soluția enunțată sunt:

Recursul este declarat în termen, dat fiind că copia de pe încheiere a fost comunicată petiționarei la 18.08.2014.

Examinarea plângerii petiționarei Buga N. în primă instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor articolului 313 Cod de procedură penală, ce reglementează procedura privind examinarea plângerii împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organului care exercită activitate specială de investigație.

Instanța de fond a îndeplinit procedura de citare a părților.

Ședința de judecată s-a desfășurat cu participarea petiționarei, fiindu-i respectate drepturile procedurale.

În cadrul ședinței de judecată a fost ascultată petiționara, procurorul a prezentat materialele dosarului penal și au fost cercetate probele invocate. În context, se menționează, imposibilitatea conexării cauzelor, solicitată de petiționară.

Desfășurarea ședinței de judecată este consemnată în procesul – verbal (f.d.164-168), la care n-au parvenit obiecții în ordinea prevăzută de articolul 336, alin.(6) și (7) CPP.

Hotărârea judecătorească cuprinde, printre altele, circumstanțele constatate, temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea plângerii, precum și motivele adoptării soluției date.

În context, relevante sunt considerentele expuse în încheiere:

„ De către petiționara N.Buga se urmărește scopul de a fi tras la răspundere penală cet. A.Pricop în baza art. art. 312, alin. (I) CP care prevede „Prezentarea, cu bună-știință, a declarației mincinoase de către martor a concluziei false de către specialist sau expert, dacă această acțiune a fost săvârșită în cadrul urmăririi penale sau judecării cauzei...”.

Prima infracțiune se referă la pericolul social ocrotit de Legea penală care se referă la categoria infracțiunilor contra justiției. Efectul condamnării definitive urma a fi folosit pentru revizuirea Hotărârii definitive a Colegiului civil și de contencios administrativ a Curții de Apel Chișinău din 23.01.2014

Analiza tuturor circumstanțelor cauzei dovedesc faptul că prin decizia civilă enunțată a fost respinsă cererea intervenientului accesoriu Nina Buga, totodată acțiunile pretinsului infractor A.Pricop pentru darea declarațiilor false au fost verificate de către organul de urmărire penală în procesul penal declanșat de către MAI și condus de către Procuratura Centru mun.Chișinău, concluziile cărora au fost expuse în actele oficiale respective, analiza cărora nu a stabilit careva încălcări ale art.5, 6 sau alte prevederi ale CEDO la fel , careva încălcări procedurale a legislației interne nu au fost stabilite.

Precedentul legii penale la capitolul - declarații mincinoase urmărește constatarea unor efecte negative care influențează soluția instanței de judecată deoarece declarații mincinoase pot fi considerate acele care au influență și prezintă pericol social, în cazul nostru - contra justiției, în cazul lipsei acestui pericol social nu se poate discuta despre existența elementelor constitutive ale infracțiunii respective,, sub aspectul lipsei pericolului social și respectiv a existenței răspunderii penale în baza infracțiunii respective, iar derogările de la anul din care a început activitatea și alte chestiuni enunțate de către petiționară nu pot fi considerate declarații mincinoase sub aspect penal.

Analizând Decizia instanței de apel din 23.01.2014 aceasta a constatat că instanța de contencios administrativ nu a fost competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

Raportând norma legală enunțată la materialele pricinii Colegiul Civil a considerat că dispoziția Preturii sectorului Centru al Primăriei mun. Chișinău nr.37-d din 05.03.2012 " Cu privire la anularea dispoziției nr.226-d din 23.09.2005 " Cu privire la aprobarea procesului verbal de recepție finală a construcțiilor din str. M.Ceachir, nr.7 a fost emisă în conformitate cu normele legale, iar temei pentru anulare nu există și instanța de fond nu a specificat, care anume prevederi legale stau la baza adoptării hotărârii și anulării dispoziției nr.37-d din 05.03.2012.

Astfel, instanța de apel a reținut că dispoziția Preturii sec. Centru nr. 37-d din 05.03.2012, a fost elaborată în baza sesizării, examinării materialelor și actelor care au stat la baza emiterii Dispoziției 226-d din 23.09.2005, în baza examinării la fața locului, consultării specialiștilor și Oficiului Teritorial al Cancelariei de Stat.

La fel, instanța de apel a menționat că în temeiul Legii 436 din 28.12.2006 cu privire la administrația publică locală, Oficiului Teritorial al Cancelariei de Stat este obligată să efectueze controlul legalității actelor administrative emise de către Pretura sec. Centru, iar în cazul în care constată că un act emis de către autoritatea administrației publice locale este ilegal, Oficiului Teritorial al Cancelariei de Stat notifică autoritățile locale emitente ilegalitatea actului controlat, cerind modificarea sau abrogarea lui totală sau parțială, în acest context instanța de apel a constatat că la adresa Preturii sectorului Centru, mun. Chișinău nu a parvenit nici o notificare din partea Oficiului Teritorial al cancelariei de Stat despre necesitatea abrogării dispoziției nr.37-d din 05.03.2012, prin urmare instanța de apel a ajuns la concluzia că această dispoziție a fost emisă conform prevederilor legale.

Mai mult, la interpelarea petiționarei N.Buga legalitatea dispoziției numite a fost verificată de către Oficiului Teritorial al cancelariei de Stat, iar prin scrisoarea din 13.12.2013 a informat intervenientul accesoriu, că în urma controlului legalității dispoziției nr.37-d din 05.03.2012 a Preturii sectorului Centru încălcări ale legislației nu s-a înregistrat.

La fel, instanța de apel a reținut că, conform extracului din registrul bunurilor imobiliare (f.d. 126) terenul cu nr. cadastral 0100200 414

La fel, instanța de apel a reținut că, conform extrasului din registrul bunurilor imobile (1.0.120) terenul cu nr. cadastral 0100209.414 din sec. Centru, str. M.Ceachir, nr.7 aparține cu drept de proprietate statului RM, iar construcțiile de pe el ce constituie casă de locuit cu suprafața de 201 m.p., nr.cadastral 0100209414.01; construcție accesorie cu suprafața de 40,9 m.p., nr. cadastral 0100209414.02; construcție accesorie cu suprafața de 37,4 m.p nr.0100209414.03 sunt înregistrate pe cote părți după reclamantă 13/48 cote părți în temeiul contractului de donație nr.4195 din 18.08.2007, iar după Barbă Anna și Barbă Valeriu sunt înregistrate cu drept de proprietate 35/48 cote părți din imobilul cu nr. cadastral 0100209414-, iar imobilul cu nr. cadastral 0100209.414.04 aparține lui Barbă Anna și Barbă Valeriu 1.0 cotă parte.

Verificând împrejurările enunțate instanța de apel a constatat că reclamanta nu a demonstrat dreptul la acțiune, deoarece nu a demonstrat că este proprietara garajului care au fost construite în anul 2005, din spusele ei, de soțul ei. Imobilele din sec. Centru, str. M.Ceachir, nr.7 sunt înregistrate pe cote părți după diferiți proprietari, iar cea mai mare parte din aceste imobile o dețin Barbă Anna și Barbă Valeriu, dar nu reclamanta. Cu atât mai mult că conform informației Comisariatului de Poliție și Inspecției de stat în construcție reclamanta refuză să prezinte careva acte pe construcția garaj din sec. Centru, str.M.Ceachir, nr.7. Asemenea acte nu au fost prezentate nici în instanța de judecată.

Instanța de apel a stabilit că concluzia primei instanțe este nefondată, precum, că reclamanta este proprietară a bunului ce constituie garajul cu suprafața de 37,4 m.p cu nr.0100209414.03 deoarece această concluzie este contrară probelor administrate.

În concluzie partea motivantă a Deciziei nu conține nici un cuvânt din declarațiile lui A.Procop, instanța de apel nu a pus la bază careva declarații a acestuia, argumentarea soluției s-a limitat la analiza juridică a Deciziei preturii a modului în care a fost contestată, verificată de organele abilitate să facă acest lucru, iar declarațiile lui A.Pricop au fost efectuate nu din numele unei autorități publice cu caracter de dispoziție, pentru că astfel de participant nu este prevăzut de codul de procedură civilă, ci din postura unei persoane fizice cu calitatea procesuală atribuită de instanța de judecată de martor, însă instanța considerând inutile aceste declarații nu le-a pus la baza argumentării soluției sale.

La fel, petiționara solicită organului de urmărire penală tragerea la răspundere a lui A.Pricop în baza art.352¹CP, pentru - „declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe...”

Este de menționat că această infracțiune face parte din categoria infracțiunilor contra autorităților publice și a securității de stat. Declarațiile care pot fi incriminate făptuitorului potrivit art.352/1 CP trebuie să fie îndreptate anume împotriva acestor două categorii - autorităților publice și securității de stat, instanța constată că nu există astfel de pericol social.

Astfel, procurorul a motivat ordonanțele în cauză, iar instanța nu găsește careva motive pentru anularea acesteia, mai mult instanța de judecată nu poate îndeplini rolul acuzatorului de stat, însă poate constata doar ilegalitatea actelor efectuate de către procuror sau organul de urmărire penală.

La examinarea plingerilor în baza prevederilor art. 313 CPP RM, judecătorul de instrucție nu este în drept să-și asume obligațiile organului de urmărire penală, urmând doar să se expună asupra argumentelor invocate în plingere. Totodată, judecătorul de instrucție nu trebuie să se pronunțe asupra chestiunilor care ulterior pot fi obiectul cercetării judecătorești în cadrul judecării cauzei în fond sau a altor cercetări.

În concluzie, ținând cont de prevederile legale menționate, instanța constată necesitatea respingerii plingerii vizate.

Principiul fundamental non bis in idem presupune o balanță dintre două drepturi procesual-penale prevăzute de lege: pe de o parte dreptul autorităților statale de a obține o condamnare a persoanelor pentru comiterea faptei penale, iar pe de altă parte, este o garanție a persoanei acuzate de a ști că procesul penal finalizat nu poate fi repus în discuție.

Conform dispoziției art.4 alin.2 al Protocolului 7 adițional al Convenției dispozițiile paragrafului precedent nu împiedică redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Concomitent, aliniatul 3 al aceluiași articol în mod expres arată că nici o derogare de la prezentul articol nu este îngăduită în temeiul art. 15 din Convenție.

Astfel, instanța constată ordonanțele cu scoaterea bănușilor de sub urmărire penală a trecut toate fazele de verificare: controlul ierarhic superior și controlul judecătoresc, exercitat de către Judecătorul de instrucție.

Dispoziția art.467 alin.(1) CPP menționează că ordonanțele procurorului privind încetarea/clasarea urmăririi penale sînt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din țară și au putere executorie pe întregul teritoriu al Republicii Moldova.

Jurisprudența CEDO în cazul Beșliu c. Republicii Moldova (cererea nr.28178/10), în conformitate cu care înalta Curte a statuat că deciziile de redeschidere a unui proces trebuie să fie conforme prevederilor naționale pertinente iar folosirea abuzivă a unei astfel de proceduri poate fi contrară Convenției. Principiul securității rapoartelor juridice și preeminența dreptului impune Curtea să fie vigilentă în acest domeniu, sarcina ei fiind în aceea de a determina dacă procedura de revizuire a fost aplicată în mod compatibil cu Articolul 6 din Convenție, cu asigurarea respectării principiului securității raporturilor juridice. Astfel, Curtea trebuie să ia în considerație faptul că interpretarea prevederilor legii naționale ține în primul rînd de competența autorităților naționale. În particular, revizuirea nu trebuie să devină un apel deghizat iar simplul fapt că ar putea exista două opinii asupra subiectului, nu este un motiv suficient pentru rejudecarea cauzei.

Astfel, instanța reține că, sub aspectul rezonabilității procedurilor penale, Curtea Europeană acționează pe calea celor două drepturi fundamentale: art.6 paragraful 1 (dreptul la un proces echitabil) și art.13 (dreptul la un recurs efectiv) din Convenție. Acestea sunt

resorturi juridice de bază la care poate recurge orice persoană pentru măsurare a nivelului de eficiență a sistemului judecătoresc, astfel constituind un echilibru în desfășurarea unui proces penal contradictoriu.

Conform art.313 alin.(5) CPP, judecătorul de instrucție, considerînd plîngerea neîntemeiată, adoptă o încheiere prin care respinge plîngerea adresată.

Urmare a celor relatate, analizând situația de fapt stabilită în cadrul examinării plîngerii și raportînd-o la temeiurile de drept aplicabile cazului examinat, precum și la jurisprudența CEDO, totalitatea circumstanțelor și condițiilor stabilite la soluționarea plîngerii în favoarea și în defavoarea admiterii acesteia, în cumul cu celelalte împrejurări ale cazului, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunile efectuate de procuror au fost efectuate în conformitate cu normele legislației în vigoare, iar în cadrul examinării plîngerii petiționarului, acestuia nu i-au fost încălcate careva drepturi sau libertăți, prin prisma prevederilor art. 6 și 13 din Convenție.

Astfel din cele enunțate, se conchide că plîngerea petiționarei Nina Buga este neîntemeiată, aceasta urmînd a fi respinsă, cu menținerea în vigoare a ordonanțelor adoptate”.

Considerentele primei instanțe, expuse în cuprinsul încheierii, sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, care au dus la soluția de respingere a plîngerii declarate împotriva ordonanței procurorului de neîncepere a urmăririi penale din 26.12.2013 și împotriva ordonanței de respingere a plîngerii petiționarei din 11 februarie 2014.

Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a circumstanțelor cazului, astfel, examinarea plîngerii petiționarei Chibercea L., fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrînd cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătînd în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Prin urmare, sînt nefondate motivele invocate în recurs.

8. În consecință, încheierea atacată este legală și întemeiată, motiv pentru care, potrivit legii, recursul urmează a fi respins, ca fiind nefundat și menținută încheierea atacată.

În conformitate cu prevederile articolelor 313 alin.(6) și 449 alin.(1), pct.1), lit. a) Cod de procedură penală, instanța de judecată,

D E C I D E:

respinge, ca fiind nefondat, recursul declarat de petiționara Buga Nina, menținînd încheierea Judecătorei Centru, municipiul Chișinău din 27 iunie 2014 privind examinarea plîngerii împotriva ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 26 decembrie 2013, emisă de procurorul în Procuratura sectorului Centru, municipiul Chișinău, Șuvalova Elena și împotriva ordonanței de respingere a plîngerii petiționarei din 11 februarie 2014 emisă de procurorul șef adjunct al Procuraturii sectorului Centru, municipiul Chișinău, Afanasii Oleg.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței de judecată

Judecătorul

Judecătorul